

Sygn. akt I C 433/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale I Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Znyk

Protokolant: sekr. sąd Anna Pelka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 grudnia 2015 roku w Ł.

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz

(...) Zamknięty z siedzibą we W..

przeciwko E. J.

o zapłatę kwoty 5892,02 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 433/15

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2015 roku powód – Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko E. J. o zapłatę kwoty 5892,02 zł z tytułu kredytu udzielonego pozwanej na podstawie umowy bankowej nr (...) zawartej z (...) Bank (obecnie Bank (...) S.A.) Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż dowodem istnienia oraz obowiązku niespełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 20 października 2015 roku podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu. Powód wezwał stronę do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane. (k. 2-4).

Pozwana E. J. wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut nieudowodnienia roszczenia. Zaprzeczyła również, jakoby w dniu 04 kwietnia 2008 roku zawierała umowę z (...) Bank.

(k. 31, 79- protokół rozprawy)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 kwietnia 2008 roku pozwana E. J. zawarła z (...) Bank S.A. umowę o kredyt gotówkowy numer (...) na podstawie której pozwana otrzymała do dyspozycji kwotę 5000 zł. Łącznie Bank udzielił pozwanej kredytu w wysokości 6879, 47 zł, na którą złożył się kapitał w wysokości 5000 zł, opłata przygotowawcza w wysokości 200 zł, prowizja w wysokości 143, 97 zł, opłata z tytułu ubezpieczenia w wysokości 1535, 50 zł.

/dowód- okoliczność niesporna, kserokopia umowy bankowej z dnia 04 kwietnia 2008 roku - k. 52/

W dniu 26 czerwca 2012 roku wierzyciel pierwotny wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Łowiczu postanowieniem z dnia 13 lipca 2012 roku nadał klauzulę wykonalności.

(dowód- k. 55- kserokopia (...), postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności)

Na podstawie powyższego tytułu egzekucyjnego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu- M. C., prowadził egzekucję wobec pozwanej, która z uwagi na jej bezskuteczność, postanowieniem z dnia 03 czerwca 2013 roku została umorzona.

(dowód k. 55 - kserokopia (...), postanowienie SR w Łowiczu- k. 56-58, postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu- k. 64)

W dniu 25 czerwca 2013 roku Prokura (...) z siedzibą we W. nabyła od Banku (...) S.A. wierzytelność przysługującą wobec dłużnika w wysokości 5892, 02 zł na którą to kwotę złożyła się kwota 3878, 27 zł oraz odsetki w wysokości 2013, 75 zł

(dowód- wyciąg z ksiąg rachunkowych- k. 9, umowa sprzedaży wierzytelności- k. 10-14, wyciąg z elektrycznego załącznika do umowy)

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na przedłożonych przez powoda dokumentach, które nie wzbudziły wątpliwości sądu, co do swej wiarygodności i nie zostały zakwestionowane przez pozwanego oraz na oświadczeniach stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad - na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, że z tytułu niespłaconego kredytu, należy mu się kwota 5892,02 zł, na którą to kwotę złożyły się również odsetki.

W rozpoznawanej sprawie do okoliczności, które pierwszoplanowo wymagają wykazania przez stronę powodową należy wykazanie wysokości żądanego roszczenia, czego powód nie uczynił.

Dowody przedstawione przez powoda wykazały jedynie zawarcie umowy z pierwotnym wierzycielem jak i skuteczność dokonanej cesji, co jednak nie jest wystarczające do zasądzenia dochodzonej kwoty przez Sąd. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, nie obejmują zaś samego faktu istnienia tej wierzytelności (vide wyrok sądu apelacyjnego z dnia 11 grudnia 2012 roku w sprawie o Sygn. akt I ACa 652/12).

To nie na stronie pozwanej spoczywał w tej sprawie ciężar wykazania zarówno nieistnienia wierzytelności stanowiącej podstawę dochodzonego w tej sprawie roszczenia, jak i wykazania wysokości wierzytelności faktycznie w stosunku do nich istniejącej. To strona powodowa ma obowiązek udowodnić, iż przysługuje mu konkretna wierzytelność. Tymczasem strona powodowa nie zadośćuczyniła powyższemu obowiązkowi. Wierzyciel przedstawił umowę z pierwotnym wierzycielem, następnie kserokopie bankowego tytułu egzekucyjnego na okoliczność istnienia i wysokości

dochodzonego przez nią roszczenia. Nie mniej jednak nie przedstawił konkretnych dowodów określających zakres wykonania umowy (np. wykazu dokonanych przez pozwaną wpłat), terminu wymagalności należności głównej (terminu postawienia niespłaconej części należności głównej w stan natychmiastowej wymagalności, od której zaczęto liczyć odsetki), dowodów czy informacji wskazujących sposób naliczenia skapitalizowanych odsetek, a zwłaszcza wysokości stopy procentowej, okresu za jaki zostały naliczone odsetki wskazane w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu i dochodzone niniejszym pozwem. Uniemożliwia to Sądowi kontrolę przestrzegania przepisu art. 359 par.2¹ K.C. określającego dopuszczalną wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej (odsetki maksymalne).

Sąd nie jest związany bankowym tytułem egzekucyjnym, jak również postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, w zakresie zasadności jak i wysokości roszczenia. Zakres kognicji Sądu w postępowaniu klauzulowym nie obejmuje merytorycznej kontroli wystawionego bankowego tytułu egzekucyjnego. Ma ona ściśle określone granice i nie obejmuje szeregu okoliczności materialnoprawnych. Postępowanie toczone na skutek wniosku banku o nadanie klauzuli wykonalności nie ma charakteru rozpoznawczego, w którym Sąd bada zasadność roszczenia powoda, ale ma na celu jedynie sprawdzenie formalnych wymagań nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, tj. czy dany tytuł nadaje się do realizacji w drodze egzekucji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 07 lutego 2014 roku, IACa 687/13). Posługiwanie się przez bank w relacji z konsumentem instytucją bankowego tytułu egzekucyjnego "kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy", ze wszystkimi skutkami prawnymi, określonymi w art. 385¹ § 1 k.c. Uprawnienie banku do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego narusza zasadę równego traktowania. Przed wszczęciem egzekucji w wyniku uwzględnienia wniosku banku- wierzyciela konsument nie może przedstawić Sądowi jakichkolwiek dowodów, co do istnienia lub wysokości zobowiązania. W niniejszej sprawie powód oparł się na bankowym tytule egzekucyjnym, gdy tymczasem określając wysokość roszczenia winien nawiązać do treści umowy kredytu. W sytuacji, gdy pozwana kwestionuje istnienie długu i wysokość należności żądanej pozwem, to powód winien przedstawić szczegółową dokumentację związaną z wypłatą środków i spłatą, przedstawić wyliczenie wierzytelności, ewentualnie wnieść o dopuszczenie dowodu z wiadomości specjalnych. W niniejszej sprawie nie jest wiadome, jaka wysokość kredytu została spłacona przez powódkę- kwota kapitału określonego w bankowym tytule egzekucyjnym sugeruje, iż częściowo kredyt był spłacany, ale nie wiadomo kiedy. Nie jest też wiadome, w jaki sposób rozdysponowane były wpłaty na poczet kredytu. Pozwany nie przedstawił, kiedy roszczenie stało się wymagalne i od jakiej daty zostały naliczone odsetki od przeterminowanego kredytu.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji wyroku.